

Fővárosi Ítéltábla Az ítélet a 32.Pf.20.294/2017/12. számú kiegészítő ítélettel hatályos.
32.Pf.20.294/2017/5-II. Budapest, 2017. július 7.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czegléd és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző ügyvéd: dr. ...) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Mayer és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2., ügyintéző ügyvéd: dr. Mayer Erika) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. december 21. napján kelt 70.P.25.693/2016/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezései folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes által működtetett ... televíziós csatorna 2016. december 6-án 19:30 órakor az ... Híradó című műsorban „Nincs megegyezés az előválasztásról” címmel riportot sugárzott, amely alapvetően a baloldali pártok egymással való választási egyezkedéséről szólt. A befejező részben az ... információjára hivatkozva a felperes személyét érintő több információt is közöltek, többek között azt is, hogy egyik cége körül a Nemzeti Nyomozó Iroda jelenleg is vizsgálódik.

A felperes 2016. december 7-én helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez, amit az alperes faxon és e-mailen ugyanezen a napon átvett.

Másnap az alperes ugyancsak a Híradó című műsorában riportot közölt a felperessel kapcsolatban. E szerint a felperes nem akart kamera elé állni, de telefonon annyit mondott, hogy valótlan állításokat híresztelnek róla. A cégét érintő nyomozással kapcsolatos kérdésre annyit mondott: „Hajmeresztő a hír, nem akarok országgyűlési képviselő lenni, így jelölt sem leszek, ezt az ...nak is megírtam. Ha országgyűlési képviselő lennék, fel kéne adnom az ügyvédi praxisomat, amit semmiképpen sem szeretnék. Az ... sajtóperben fog felelni a valótlan állításokért.” A riportban elhangzik, hogy nem sokkal az adás előtt fax üzenetet küldött a Híradónak a felperes, ebben helyreigazításra kérte a Híradó szerkesztőségét. Szó szerint a következőt írta: „A 2016. december 6. napján közölt írásunkban azt a valótlan tény híreszteltük, hogy ... egyik cége körül a Nemzeti Nyomozó Iroda jelenleg is vizsgálódik.”

Az alperes 2016. december 12-én közölte a felperessel, hogy 2016. december 7-én 19.30-kor a Híradó című műsorában a helyreigazító közlemény megjelent.

A felperes 2016. december 13-án érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a következő helyreigazító közlemény közzétételére:

„Helyreigazítás:

A 2016. december 6. napján közölt híradásunkban azt a valótlan tény híreszteltük, hogy ... egyik cége körül a Nemzeti Nyomozó Iroda jelenleg is vizsgálódik."

A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a Híradóban a helyreigazító közlemény felolvasására a 19:30-kor kezdődő Híradó című műsorban a belpolitikai hírek blokk elején annyiszor, ahányszor a közlést megismételték, de legalább 5 alkalommal, továbbá azokban a műsorokban is olvassák be, amelyekben a közlést megismételték.

A felperes előadta, hogy a 2016. december 7-i Híradó végén a közleményét ugyan beolvasták, azonban nem helyreigazításként, hanem felperesi reakcióként tették közzé, így ez a helyreigazítási kérelem teljesítéseként nem fogadható el.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy nem megfelelő a felperes által a helyreigazító közlemény szövegeként megjelölt tartalom, mivel abból a való tények nem derülnének ki. Előadta, hogy a ... Zrt.-nek a felperes tulajdonosa és igazgatósági tagja, vezető tisztségviselője, így a cég a felpereshez köthető. Ezen céggel kapcsolatban pedig 2016. december 8-án az ORFK Kommunikációs Szolgálatára arról tájékoztatta az alperest, hogy a ... Zrt. ügyében csalás bűntettének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyik nyomozás. Így az az állítás, hogy a felperes egyik cége körül a Nemzeti Nyomozó Iroda jelenleg is vizsgálódik, a valóságnak megfelel. Az alperes hangsúlyozta, hogy nem azt közölte, hogy a ... Zrt. vagy annak valamely tagja vagy vezetője ellen folyik büntetőeljárás, pusztán azt, hogy a ... Zrt.-vel kapcsolatos ügyben vizsgálódik a Nemzeti Nyomozó Iroda, ezt pedig az ORFK tájékoztatása megerősíti.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az ítélet kézhezvételétől számított 8 napon belül az ... televíziós csatorna 19:30 órakor sugározott Híradó című műsorának belpolitikai híreket tartalmazó blokkja elején tegye közzé a következő közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2016. december 6-án sugározott Híradó című műsorunkban azt a valótlan tény híreszteltük, hogy ... egyik cége körül a Nemzeti Nyomozó Iroda jelenleg is vizsgálódik."

Kötelezte az alperest, hogy a fenti közleményt az adott Híradó valamennyi ismétlésében is szerepeltesse.

Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint illeték az Állam terhére marad.

Indokolásában az elsőfokú bíróság ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) vonatkozó rendelkezéseit, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását.

A szövegkörnyezetet értékelve azt rögzítette, hogy arra tekintettel az alperesnek azt kellett bizonyítania, olyan büntetőeljárás van folyamatban, amely a felperes cégét úgy érinti, hogy abban a cég tevékenysége, vezetőinek vagy alkalmazottainak magatartása áll vizsgálat alatt. Ilyet azonban az alperes bizonyítani nem tudott. Az adás elhangzásakor mindössze az origo.hu és a pestisrációk.hu internetes portálok közlései álltak rendelkezésre, az ezekben közöltek nem alkalmasak a bizonyításra. Az alperes az adás után ugyan megkereste az ORFK-t, a rendőrség válaszából azonban olyan adatra nem lehet következtetni ami azt támasztaná alá, hogy a felpereshez köthető ... Zrt. valamely alkalmazottja, vagy a cég gyanúsított lenne.

Az alperes indítványát, hogy a bíróság keresse meg az ORFK-t a pontosabb adatközlés érdekében elutasította az elsőfokú bíróság a Pp. 345. § (2) bekezdése alapján, mert az nem lett volna alkalmas bizonyítás arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett közlést alátámasztó információval az alperes már az adás idején is rendelkezett volna. Annak pedig nincs jelentősége, hogy az ORFK-tól milyen pontos információkat lehet beszerezni, mert ezt maga az alperes sem tette meg a közlemény sugárzását megelőzően.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő.

Kérte elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperes perköltségeiben történő marasztalását. Hivatkozott arra, hogy a felperes által kért helyreigazító közleményből a való tények nem derülnek ki, ezért az nem felel meg az Smtv. 12. § (1) bekezdésében írt követelményeknek. Biztosította azonban a felperes részére a válaszadás jogát. Utalt a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltakra is. Hivatkozott e körben eseti döntések indoklására is.

A valóság bizonyítása körében álláspontja szerint az érdemi ellenkérelem mellékleteként csatolt ORFK levelezéssel hitelt érdemlően bizonyította, hogy a felperes által kifogásolt tényállítás valós, mert a nyilatkozattételre jogosult ORFK Kommunikációs Szolgálatának Sajtóügyelete egyértelműen az alperes tudomására adta, hogy nyomozati eljárás van folyamatban a céget érintően.

Megalapozatlan és hibás az elsőfokú bíróság azon álláspontja, mely szerint az alperesnek már a közlés időpontjában is rendelkezésre kellett állnia az érintett ORFK nyilatkozat. Az irat beszerzésének időpontja nem változtat azon, hogy a kifogásolt tények bizonyítottan valósak. Az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel a kifogásolt tényállítás valóságának igazolására alkalmas ügydöntő bizonyítékot a bíróság nem fogadta el, a bizonyítási indítványnak viszont nem adott helyt. Álláspontja szerint a műsor tartalmát a PK 12. számú állásfoglalás szempontjai alapján vizsgálva sem lehet arra a következtetésre jutni, miszerint a sérelmezett közlés arra vonatkozott, hogy a cég vezetői a büntetőeljárásban gyanúsítottként szerepelnek, vagy hogy a cég valamilyen bűncselekmény aktív részese lenne. Megjegyezte, hogy a felperes által becsatolt ítéletek nem azonos ténybeli alapból származó eljárásból származnak, és egyébként sem kötelezheti a bíróságot azonos következtetésre és eredményre a határozathozatal szempontjából.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy azon origo.hu cikkel kapcsolatosan, amelyben foglaltakra az alperes híradását alapította helyreigazítási kérelemmel élt, melynek az elsőfokú bíróság helyt adott, a sajtószerv fellebbezést nem terjesztett elő. Megerősítette, hogy a felperesi céggel összefüggésben nincs folyamatban büntetőeljárás. A helyreigazítási kérelme a törvényes követelményeknek megfelelt, mert a valóság körében csak a valótlan közlések tagadása állhatna, ezen túlmenően a valóság közlése csak lehetőség, de nem kötelező eleme a helyreigazításnak. Az alperes által az adást követően beszerzett ORFK tájékoztatásból semmilyen módon nem következtethető, hogy a felperes vagy a cége ellen folya bármiféle nyomozás, noha az alperesi közlés szövegkörnyezete éppen erre utal. Hangsúlyozta, hogy a perbelihez hasonló közlések miatt már 2016 decemberében született jogerős ítélet, amely a közlőt helyreigazításra kötelezte, az jelenleg is fellelhető. Ennek ellenére az alperes minimális forráskritikával sem élt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen utasította el az alperes bizonyítási indítványát, mert az eljárási szabályok szerint az állítás valóságát nyomban bizonyítania kellett.

A felperes perköltséget nem igényelt.

A fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, annak indokait is osztja.

A fellebbezésben és az ellenkérelemben előadottakkal kapcsolatosan azt emeli ki, hogy az kétségtelenül megállapítható volt, hogy a sérelmezett közlést tartalmazó műsorszám adásba kerülésének idején az alperes kizárólag a két internetes cikkben közölt információkkal rendelkezett. Ettől függetlenül a per során bizonyíthatta az abban foglaltak valóságtartalmát, olyan bizonyítékkal, amely az első tárgyaláson már rendelkezésre áll. Ezt az alperes meg is kísérelte, hiszen megkereste a nyomozóhatóságot e körben.

A hatóság válaszát az elsőfokú bíróság azért nem fogadta el bizonyítékként, mert az alperestől eltérően értelmezte a felperes által sérelmezett közlést, az alperes kérdése pedig a rendőrség felé a saját álláspontjával volt összhangban.

Az alperes úgy vélekedett, miszerint kizárólag azt a hírt osztotta meg a közvéleménnyel, hogy a felpereshez köthető cég érintett egy nyomozásban, ezen érintettség mivoltát azonban nem érintette. A felperes és ezzel egyezően az elsőfokú bíróság is úgy értelmezte a közlést, hogy az a felpereshez köthető cég tevékenységével kapcsolatos nyomozásra vonatkozott, vagyis azzal kapcsolatosan merült fel bűncselekmény gyanúja.

A másodfokú bíróság ez utóbbi értelmezéssel értett egyet. Az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott PK 12. számú állásfoglalás rögzíti, hogy a sérelmezett közléseket szöveggörnyezetükben kell értelmezni. Az alperes azonban azt abból kiragadva pusztán a szavak nyelvtani értelmezésére alapította védekezését. A műsor alapvetően azzal foglalkozott, hogy hogyan valósul meg az ... által kezdeményezett baloldali összefogás a tavaszi előválasztásokon. A műsor utolsó mondataiban említette meg a felperest, akit egyedülként nevez meg olyannak, aki két párt közös jelöltje lehet ...en. Vele kapcsolatban fontosnak tartotta közölni, hogy a korábbi kormányfő ügyvédje, akit 2001-ben adócsalással megvádoltak és elítéltek. Ezt követi a perben sérelmezett az az állítás, hogy egy adásvételi szerződés miatt a Nemzeti Nyomozó Iroda vizsgálódik a felperes egyik cége körül. Ebben a szöveggörnyezetben ez a közlés más módon nem érhető, mint úgy, hogy ismételten bűncselekmény gyanúja vetül a felperesre cégén keresztül. Ilyen állításra vonatkozóan azonban semmilyen bizonyíték nem állt rendelkezésre.

Az alperes megkeresése a nyomozóhatóság felé nem ezen tényállításra vonatkozott, ezért semmiképpen sem nem lehetett eredményes a bizonyítása.

A Pp. 345. § (2) bekezdése ugyan nem csak felperesi indítványra ad lehetőséget a tárgyalás elhalasztására, az indokolt lehet akkor is, ha a perben rendelkezésre álló bizonyítékok ezt indokolják. Jelen esetben erről nem lehetett szó, mert az alperesnek lehetősége volt a szükséges bizonyíték beszerzésére, erre sor is került, de az a bizonyításra nem volt alkalmas. Ilyen indokkal további bizonyításnak nincs helye, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el az indítványt.

Ezen túlmenően megjegyzendőnek tartja a másodfokú bíróság, hogy nem kizárólag a rendőrségtől, hanem a műsor alapjául szolgáló cikkeket közlő sajtószervektől is beszerezhetette volna az alperes a bizonyítékot a céggel kapcsolatos nyomozás tényére, mibenlétére vonatkozóan, ez különösebb nehézséget a pert megelőzően sem jelenthette.

Mindezekre is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes perköltséget nem igényelt ezért arról határozni a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp.78. § (2) bekezdés alapján nem kellett.

A le nem rótt illeték megfizetésére az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM tendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2017. május 3.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző ügyvéd: dr. ...) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Mayer és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2., ügyintéző ügyvéd: dr. Mayer Erika) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

kiegészítő ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla a 32.Pf.20.294/2017/5-II. számú ítélet rendelkező részét azzal egészíti ki, hogy a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam viseli. A fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó alperesi kötelezést ezzel egyidejűleg mellőzi.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A másodfokú bíróság az alperes bejelentése folytán észlelte, hogy a le nem rótt fellebbezési illeték Magyar Állam által történő viseléséről nem rendelkezett.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 225. § (1) bekezdése szerint az ítélet kiegészítését annak közlésétől számított tizenöt nap alatt bármelyik fél kérheti, ha a bíróság valamely kereseti kérelem vagy ellenkérelem felől, vagy a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett. A (3) bekezdés szerint a kérelemről a bíróság tárgyalás alapján határoz; a feleknek vagy egyiküknek elmaradása a határozathozatalt nem gátolja és a tárgyalás elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A kérelemben a fél - az ellenfél egyetértő nyilatkozatának csatolása mellett - kérheti, hogy a bíróság a kérelemről tárgyaláson kívül határozzon. A (6) bekezdés szerint, ha a bíróság az ítéletében nem rendelkezett olyan kérdéssel, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles hivatalból pótolni.

A perbeli esetben a másodfokú bíróság nyilvánvalóan téves rendelkezése folytán az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján teljes személyes illetékmentességet élvező alperest kötelezte a le nem rótt fellebbezési illeték viselésére. Ez azonban azzal járt, hogy a le nem rótt illeték Magyar Állam által történő viseléséről, noha az a jogszabály értelmében hivatalból kötelező nem határozott, ezért nem a határozat kijavítására vonatkozó Pp. 224. § rendelkezési voltak irányadók, hanem az ítélet kiegészítéséről kellett rendelkezni.

A felek tárgyalás megtartását nem kérték, ezért az ítélet kiegészítése tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 256/A § (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül határozott a rendelkező rész szerint.

Budapest, 2017. július 7.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s. k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s. k.
bíró